

SLOVENSKI NAROD

UREDNISTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINIEVA Ulica 5 → TELEFON: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26 — Izha je vsak dan opoldne — Mesečna naročnina 11.— hr, na iznosstvo 15.20 hr
IZKLJUCNO ZASTOPSTVO za oglase iz Kraljevine Italije in inozemstva ima
UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A., MILANO

Računi pri poštno čekovnem zavodu:
Ljubljana Štev. 10-351

CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ed
estera: UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A., MILANO.

Junaške akcije Oborožene sile v Rusiji in Afriki

Uspele akcije letalstva v Egiptu — Podrobnosti o sijajni zavrnitvi angleškega poskusa pri Tobruku — Zmagovito odbit sovjetski napad ob Donu — Visoki duh oddelkov Oborožene sile na vseh bojiščih

Glavni stan italijanskih Oboroženih sil je objavil 17. septembra naslednje 843. vojno poročilo:

Topovski strelci in delovanje patrol na egiptskem bojišču.

Letalstvo je živahnoge poseglo v delovanje proti sovražnim oklopnim oddelkom, ki jih je napadlo s uspešnimi bombardiranjami in obstrelovalo s strojnicami. Eno britansko letalo so uničile protiletalske baterije neke velike edinice, stiri sovražna letala so sestrelili nemški loveci, dve pa naši.

Neka naša podmornica se ni vrnila v svoje oprisče. Družine posadke so bile obveščene.

Sovražna letala so odvrgla številne ruke in izzalgalne bombe na mesto Bengazi in povzročile nekaj manjše škode na nekatere poslopje, medtem ko so bili med prebivalstvom trije ljudje ubiti, nekaj pa ranjenih.

V odseku, ki ga drži naša armada ob Donu, so sovjetske čete 11. in 12. septembra ponovno močno napadali na skrajnih delih vermanonskega loka ob podpori pomembnih skupin bojni voz. Na osvojenih postojankah so se razvile silovite borbe, vendar je bil sovražnikov pritisik zadržan.

Med nastopom, ki je v zvezri z drugimi, so jih bolješki izvajali preje z namenom, da bi zadele v hrbet nemško glavnino, ki se bori med Donom in Volgo, so imeli sovjetske čete hude izgube. Na bojišču obeh navedenih divizij so namreč našeli nad 2600 padilov. Razen tega je bilo ujetih nekaj sto ujetnikov in zaplenjeno izdatne količine orožja in vojnini potrebnosti. Naše čete so ponovno zagotovile trdno posest desne Donove obale. Njihov visoki duh se je izkazal v številnih in nenadnih udarcih na sovražnika, ki so jih izvedle v teh zadnjih dneh na drugi obali reke.

in so bili bolješki oddelki, ki jim je uspelo priti preko reke, ustavljeni, preden so dosegli začetne uspehe.

Pri protinapadu, ki je bil takoj organiziran in izveden, da bi se odstranili lahki sovražni vdor, so z velikim zanosom sodelovali edinice divizije »Ravenack« in »Cosseria«, kakor tudi skupine Crnih strajc »21. marca«. Nastop je popolnoma uspel. Maša avtomatska, ki jo je v prvem času sovražnik mogel dosegeti na naši bojni črti, je bila do kraja odstranjena, nasprotnikov sile, so prodile v lok, pa so bile docela uničene ali ujete.

Med nastopom, ki je v zvezri z drugimi, so jih bolješki izvajali preje z namenom, da bi zadele v hrbet nemško glavnino, ki se bori med Donom in Volgo, so imeli sovjetske čete hude izgube. Na bojišču obeh navedenih divizij so namreč našeli nad 2600 padilov. Razen tega je bilo ujetih nekaj sto ujetnikov in zaplenjeno izdatne količine orožja in vojnini potrebnosti. Naše čete so ponovno zagotovile trdno posest desne Donove obale. Njihov visoki duh se je izkazal v številnih in nenadnih udarcih na sovražnika, ki so jih izvedle v teh zadnjih dneh na drugi obali reke.

krilo sovražnika. Kakor v lepih starih časih je naša konjenica s sabljami napadla sovražnika. V dobi ko na bojišču vlada topništvo z možnarji, ki na daleč opravlja uničevalno delo, v dobi ko bomba pada iz letala in se skuša vojak zaščiti z oklepom, je pojav konjenika, ki napada za ceno najvišje žrtve, ki presenetil rdeče. Nasprotnik je avtomatskim modernim orodjem je bil spriča tega iznenaden in za nekaj trenutkov je nastalo oklevanje v boljeških rokah. Ti trenutki so zadostovali za učenje dveh rdečih bataljonov v zelo kratkem času. Pehota je dopolnila uničevalno delo konjenice v osrčju sovražnika.

Razblinjena sovjetska utvara

Po 25. avgustu je sovražnik zopet poskusil z napadi, toda njegov zalet je bil

str in njegove utvare, ki so bile kakor vedno drzne, so se razblinile. Pri nekem ujetem oficirju so našli ofenzivni načrt. Cij je bil Rostov. S prodorom do Rostova bi bila ogrožena usoda vse fronte od Vroneža do Črnga morja. Nagli manever naše konjenice, kombiniran akcija rezerv, odpr levega krila, ki ni popustil nitij za ped, odpoved novih v naprek dolčenih oporiščih so bili činitelji, ki so onemogočili sovražnikov prodor in ogrožanje bokov in hrba zaveznika, brezega se v načrti.

V odsekui enega samega armadnega zabora na desnem krilu je bilo od 20. do 31. avgusta ujetih mnogo sovjetskih vojakov in zajete ogromne količine otrožja, streličiva in raznih drugih potreboščin.

značaja kakor na vzhodu. Morje se je zavredno v majhne zatave, ki zobjajo nasip. Pojasnilo so nam, da je to točka, kjer je sovražnik uspelo najgljiblje prodreti po izkrcanju in sicer za 200 metrov. Naprej pa sovražnik ni prisel. Vkrkanje v zaliv Marsa el Aluda pa je bilo v celoti zadržano. Sovražnik je izkušal doseči Fort Perrone, toda tja akciji so se naše čete silno zoperstavile. Najprvo je ogenj iz fortu potem pa še ogenj oddelkov vojske onemogočil akcijo. Ob zori je bilo vse likvidirano.

Popolno obrezuspešni poskusi

angleške mornarice

Tako nato so bile opažene brze pomorske edinice, ki so se približevale pristanišču. Naša nadzorovalna sredstva so takoj intervenerala ter odbila prvi, drugi in treći napad. Mnoge edinice so bile zadete, druge so se pa obrnile, da bi dosegle boljše ladje, ki so po letalskem bombardiranju pritele streličati proti našim obalnim baterijam. Niti enemu sovražnemu brzemu čolnu ni uspel vdor v pristaniške naprave. Nasprotno, naše mornariške baterije so obrežile v zadele nekaj ladij.

Obzarni sistem Tobruka je odlično deloval. Prvi dokaz tega je nudil nasprotnik sam. Bojne edinice, ki so do tega trenutka omejevale svojo akcijo na obalne baterije, da ne bi zadele izkrcanih oddelkov, ki naj bi dosegli pristanišče, so v nerudu zadele streličati na mesto. Očitno se je sovražnik že zavedel, da se je podjetje izjavilo.

Ob zori je poveljništvo dobilo vesti, da so bili vsi sovražni oddelki obklopljeni. Lokačne sile so več kot zadostovali za njih odstranjanje, tako da od prvega trenutka pripravljenim rezervam ni bilo treba intervenerati.

Sovražnik na begu

Na morju se je videla ob prvem svetučju sovražna edinica, na kateri je divjal požar in ki se je naglo oddaljevala proti severovzhodu. Nadaljnja edinica je bila večkrat zadepta v prednjem delu, se ni ved premaknila ter je spustila v morje resilne čolne. Admiral Lombardi je dal povelje torpednim letalom naj zasledujejo sovražnika in obenem podpirajo lahka sredstva, ki so pričela očiščevati področje in reševati brodomlice. Ob 8.13 je bil sovražnik v celoti pomeden s celine in z morja. Uro kasneje se je v Tobruku zopet pričela normalno delo trdnjave v vojni.

Kako so bili Angleži poraženi pri Tobruku

Podrobnosti o držnosti in junaštvu tobruške obrame

Operacijsko področje, 17. sept. s. (Porodilo posebnega dopisnika agencije Stefani) Operacijsko področje, 17. sept. s. (Porodilo posebnega dopisnika agencije Stefani) Operacijsko področje, 17. sept. s. (Porodilo posebnega dopisnika agencije Stefani)

Ob 21. je bil letalski napad. Njegova slavilost je bila izredna. Tako gleda število letal, ki so jih morale naše baterije zadrževati v veliki višini in kakor gleda število odvraženih bomb. Poveljništvo je posredovalo, da je sovražni oddelki izkrcali v Marsa Sciauscu, to je vzhodno od tobruškega pristanišča. Sovražnik je spisalo, da se je trenutno polastil neke naše postojanke, to pa je bil tudi edini uspeh, ki ga je mogel nasprotnik dosegel, kajti takoj so stopile v akcijo obrambne čete, ki jih je italijansko poveljništvo prizvalo že v dnevu po zopetni zasedbi Tobruka.

Učinkovita akcija bataljona »San Marco«

Te čete so paralizirale nameravano presečenje in potem odbole napad. Področ-

je je prišlo takoj pod ogenj naših baterij. Istočasno pa so ga obkrožili oddelki bataljona »San Marco«. Majhni zaliv Marsa Sciauscu je eden izmed številnih v velikem letalom tobruškem zalivu. Na tej točki so nam jasnilo, kako je bataljon »San Marco« uspelo obkrožiti in potem premagati sovražnika, ki je skušal napredovati proti zapadu. Nasprotnik je bil takoj napaden in prisiljen k umiku v neko majhno hišo, kjer je čakal na napad na trdnjavo. Pod ognjem našega orožja je bila hišica ves čas, dokler se nasprotnik ob zori ni odločil za predajo. Tako je bilo ujetih 32 mož, med njimi en oficir. Mnogo nasprotnikov pa je obležalo mrtvih.

Hiro likvidirana sovražna akcija v zalivu Marsa Andra

Tako po prvem znaku napada je admiral Lombardi prevzel poveljništvo obrame in vzpostavil vse razpoložljiva mornariška in celinska sredstva. Vse je delovalo v popolnosti. Ob dveh je prišla vest, ki je potrdila predvideni razvoj napada. Sovražnik je izkrcal sile tudi na zapad v Marsa el Aludi. Zapustili smo Marsa Sciausca in odšli na nasprotno točko. Na zadnji strani. Tudi tu je obala takšnega

Neprestani napredok v bojih na vzhodu

Borce v stalingrajskih utrdbah — Sovjetski protinapadi povsod zavrnjeni z velikimi izgubami za sovražnika

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 17. sept. s. Vrhovno poveljništvo nemške vojske je objavilo danes naslednje poročilo:

Ob Tereku se nadaljujejo borbe kljub žilavemu sovražnikovemu odporu. Protinapadi so bili odbiti.

Borji za utrjeno mesto Stalingrad napredujejo brez prestanka.

Na fronti ob Donu so bili sovražnikovi napadi v protinapadu madžarskih čet zavrnjeni. Nekateri skupine sovjetskih oddelkov so bile pri tem popolnoma uničene ali pa ujeti, razen tega po uničenih 24 tankov.

Tudi včeraj se je izjalovil v hudih obrambnih bojih poskus sovražnika, da bi zavzel mostišče pri Voronežu. Sovražnik je imel pri tem velike izgube.

Na prostoru okrog Rjeva so se izjalovili silni sovražnikovi napadi. Sovražnik je pri tem izgubil 21 tankov.

Na murmanski fronti je bil odbit obrežni napad, pri katerem je bil uničen bataljon sovražnikove brigade »Svernički jezdinci«.

Pri poskusnih poletih nad zapadno ozemlje in nad severno Nemčijo je angleško letalstvo izgubilo 4 letala. Ponoči so oddelki angleških bombnikov prilegli nad porekno-kosovske ozemlje. Civilno prebivalstvo je imelo izgube. Predvsem so v stanovanjskih predelih več krajev nastali požari, ki jih je potrdila predvsem stvarna škoda in škoda na poslopjih. Sestreljenih je bilo 37 iznad napadajočih bombnikov.

Nemška bojna letala so dosegla podnevi zadetke in polno na industrijskih in prometnih napravah na angleški južni obali, kar so bili na taboričnih angleških čet na Orknejskih otokih. Ponoči so z rušilnimi in začigalnimi bombami obmetavalo vojaško važne cilje v vzhodni Angliji.

Boji po stalingrajskih ulicah in hišah Nemške čete prodirajo vedno globlje v osrčje mesta

Berlin, 17. sept. s. Iz vrhovnega poveljništva nemških oboroženih sil so obveščeni, da so borbe v notranjosti Stalingrada intenzivno nadaljujejo. Bolješki so zmanj skupi zadržati napade nemških pešcev, oklopnih grenadirjev in napadalnih inženjerjev, ki sistematično ločijo odporu nasprotnika. Sovražniki so obupno bori po hišah in cestah. Nemško topništvo in letalstvo še naprej bombardira najmočnejša odpora sredstva. Očiščevanje v nekaterih mestnih delih, ki so že v nemških rokah, se je uspešno nadaljevalo tudi včeraj. Nekaj števil nudi sliko o sredini borbe, ki so se doslej razviale. Neka pehotna motorizirana divizija, ki se bori pred Stalingradom, je sama od junija dalje ujela 21.000 mož ter zajela ali uničila 160 tankov, 281 topov, 30 topov z več cevni, 42 protitankovskih topov, 71 metalcev plamenih napadov in 85 letal.

Nemški bombniki in strmoglavci so tudi včeraj močno bombardirali mestne četrti, spremenjene v obrambne trdnjave. Sovražni protinapadi so se razbili ob skupinah nemške vojske zlasti v severnih četrtih Stalingrada, kjer so čete krepko podpirale podnevi in pomoči nemške rušilce ter oklopna letala. Zapadno od Volge so bombniki bombardirali železniški postaji Baskunčak in Lipki.

V letalskih dvobojih so nemški lovci včeraj sestrelili nad Stalingradom 33 bolješi-

Izmenjava straže

Fašist Rino Parenti, je bil imenovan za Prefekta v Como ter prenehan s tem v svoji dodeljeni funkciji v svojstvu Predsednika Narodne Organizacije Dopolavora.

Duce je imenovan na predlog Tajnika Stranke, za Komisarja OND fašista Farnesi Marija, Podtajnika PNF.

Izpopolnitez

japonske vlade

Tokio, 17. sept. s. Uradno poročajo, da je bil načelnik poročevalskega urada Matsuyuki Tani imenovan za japonskega zunanjega ministra.

Novi zunanjki minister Tani se je rodil 1889. v pokrajini Kumamoto. V diplomatsko kariero je stopil leta 1913 in leta 1930 je bil imenovan za načelnika v oddelku za Azijo pri zunanjem ministrstvu. Leta 1933. je bil imenovan za svetnika na japonskem poslaniku v Hainkingu, leta 1939. pa je bil imenovan za podatnikina v zunanjem ministrstvu v Abejevi vladi.

Tokio, 17. sept. s. Novi minister za Vzhodno Azijo Kazuo Aoki je bil rojen v pokrajini Dagano leta 1889. Smatranjo ga za najbolj sposobnega moža za vodstvo novega ministrstva. Po promoviranju za doktorja prava na univerzi v Tokiu je bil leta 1916. poslan v Anglijo. Ko se je leta 1920. vrnil, je bil imenovan za svetnika monopolskega urada v Tokiu. Opravljal je nato razne visoke funkcije v finančnem ministrstvu, leta 1939. pa je postal finančni minister v Abejevi vladi. Kot govorilski svetovalec se je bavil z ustavljivo osrednje kitajske banke. Do leta 1942. pa je bil veleposlanški svetnik Japanske v Nankingu.

Tokio, 17. sept. s. Ob prilikl ustoličenja v zunanjem ministrstvu je novi minister Tani izjavil, da hoče Japonska ustvariti Veliko Vzhodno Azijo v svrhu vzpostave novega reda na svetu skupno s

Izpred okrožnega sodišča

Rudolf Resnik obsojen zaradi težke poškodbe svojega prijatelja Blaža Farčnika, ki je za posledicami poškodb umrl, na eno leto in pol rabije

Ljubljana, 18. sept. Včerajšnje jutro je bilo mrko in oblako. Prvi na pragu letosnjem jeseni smo se morali v pisarnah in uradih poslužiti električne luči pri vsakdanjem delu. Tudi razprava na dvorani okrožnega sodišča je bila pretemna in predsednik senata je ukazal, da jo razsvetijo. V svitu električne luči, ki so jo obilo spali veliki kovinski lestenci, je dobila nekam nevsakdanje cheležje. Zelo se je, da je vse bolj resno in svečano. Izredno razpoloženje se je popolnoma ujemalo z žalostno nevsakdanjo zaravo, ki je o njej včeraj sodil mali kazenski senat. Oboženev se je moral zagovarjal, ker je zakljal svojega dolgoletnega prijatelja in je slednji zaradi poškodb umrl. Sodniki so imeli torej zelo resno dolžnost, da pravico osvetijo po zakonitih predpisih človekovo smrt, obenem pa, da ne store krvice mlademu oboženemu, ki se je svojega dejanja očitno kesal. V dvorani se je nábralo precej poslušalcev, ki so zbrani sledili poteku razprave. Priče, ki so bile tako ali tako navzve pri dogovoru, so odgovarjale pazljivo, unerjeno in zdebelo se je, da so pod globkim dojemom zadnjega dejanja žalostnega dogodka.

Dne 23. junija letos so se v gostilni pri Lasanu v Mostah okoli poldneva slučajno znašli Alojzij Siraj, Mirko Virant, Rudolf Resnik in Blaž Farčnik. Ker je Siraj praznoval dva dni prej svoj god, je obljubil, da bo dal za pičajo. Zmenili so se, da se sestanejo popoldne v Brlicijski gostilni, kar se res zgodi. Ob pol starih so bili vsi zbrani in je vsa družba štela nekaj časa šest oseb, med njimi tudi pokojnikovega brata. Ob balinjanju so se prijetno zabavali in niti najmanjši prepriček ni skallil njihovega razpoloženja.

Ko so se odpriali iz gostilne, so bili vsi dobré volje. Nobeden med njimi ni bil posebno vinjen, zlasti ne tako, da bi se ne zavedel, kaj počenja. Se najbolj se je vino, kakor se je delo, prijelo oboženca Resnika. Eden od družbe se je takoj pri gostilni poslovil, ostali štirje pa so šli paroma proti Farčevi oziroma Ciglerjevi ulici. Oboženec je šel skupaj z Blažem Farčnikom. Naenkrat je Siraj slišal neke ženske, ki so vpile, ker sta se Resnik in Farčnik začela tepti. Oboženec je izpovedal, da ga je Farčnik vprašal, zakaj mu je rekel »parec« in da je potem navali nanj ter ga pored na tla. Ko je Siraj pritekel, da bi ju ločil, je Farčnik vlekel oboženca, ki je ležal pod njim, za lase in ga tepel. Siraju je res uspelo ločiti ju. Da bi si ne skočila spet v lase, je posjal Resnika naprej, sam pa je šel s Farčnikom. Kmalu sta Resnika prehitela in se ustavila na oglu Predovičeve ulice, kjer se je Siraj poslavljal. Resnik je prišel zopet mimo in Farčnik mu je rekel: »Sose, pocakaj, bova sta skupaj domov. Res sta se odpriali skupaj in v Ciglerjevi ulici sta se znova stekla. Zopet je bil Resnik tisti, ki jih je dobil.

To je moža najbrž globoko prizadelo in sklenil je, da se bo maščeval. Ko je doma povečerjal, je vzel v kuhinji nož in na materino vprašanje, zakaj ga jemlje, je dejal: »Nocoj bom enega zakali. Mati je bila prepričana, da se sin Sal. Žal se ni. Farčnik, ki je stanaval v sosednjem hiši, se je med tem, kakor vsak večer že pogovarjal na dvorišču s sostanovalcem Ferdinandom Peterom. Kakor tolkokrat prej je prišel k njima preko plotu tudi Resnik in nobedeni nikoli nislil, da ima kakšne zle namene. Nekaj minut so se vsi mirno pogovarjali. Ko pa je Resnik prosil Farčnika za cigaretto, mu je ta odvrnil, da ni trafikantinja in ne bira. Oboženec mu je nato dejal, da je svinja, ker ga najprej pretepa, nato mu pa še cigarete noče dati. Farčnik ga je pozval, naj ponovi žaljivko še enkrat, če se upa. Resnik se je nekaj časa obotavil, nato pa je le ponovil. Farčnik ga je udaril z roko po obrazu in tako se je začel usoden pretep. Peterca se je oistrani, ker je misil, da bosta že sama opravila med seboj, kar imata opraviti. Ko pa je zagnedel, da se je v oboženčevi roki zasvetil nož, je poklical na pomoč upokojenega železničarja

Po kratkem posvetovanju je predsednik razglasil sodbo, s katero je spoznal Rudolfa Resnika, da krivega po obožbi in ga obsojal na 1 leto in pol robije ter na 1 leto izgube častnih pravic. Povrnil mora stroške bolnični v višini 45 lir in okrožnemu uradu za zavarovanje delavcev v višini 759 lir. Senat je pri sodbi upošteval vse olajšnine okolnosti kot neoporečnost, razburjenost in vinjenost.

Državni tožilec je prijavil priziv zaradi prenike kazni, oboženec pa si je pridržal rok za premislek.

DNEVNE VESTI

General Galbiati se je vrnil. Sef miličnega generalnega štaba general Galbiati se je vrnil v Italijo, potem ko je bil na ruskiem bojiščih in po obisku v Nemčiji. V Tarvisiu ga je sprejel general Mari Borghi, poveljnik šeste cone Črnih srca v Triestu. Na kolodvoru v Udinu so ga pozdravili prefektov zastopnik, Zvezni tajnik ter skupina rajenjev milijenkov z ruskega bojišča. General Galbiati je izstopil iz vlaka, pozdravil navzočne predstavnike in se zadiral deli časa v razgovoru z ranjenimi legionari. Zatem je nadaljeval vožnjo v Rim.

Minister Gerla nadzira dela pri kanalu Brandolo-Po. V Veneziju je prispel minister javnih del Gorla. Nadziral je dela pri kanalu Brandolo-Po ter si ogledal ljudske stanovanjske hiše z rabiške družine. Iz Venezije bo nadaljeval svoje nadzorstveno potovanje v Rovigo in Ferraro.

Na polju slave je padel 26-letni topniški poročnik Karol Conti, rodom iz Milana. Naselj je junaska smrt na egipškem bojišču. Poročnik Conti je izšel iz vrst milanskega fasijsa.

Odlikovanje padlim črnim srajcam, Srebrno hrabrostno svetinja sta prejela v spomin manjšinski vodja Cleraco Campegiani iz Forlja, ki je pripadal 82. bataljonu Črnih srajcev, in Črna srajca Gennaro Trombettini iz Medicine pri Bologni, ki je pripadal 68. bataljonu Črnih srajcev. Razen tega so bile podeljene tri brončne svetinje v spomin trem Črnim srajcam, ki so padle na bojišču.

Odlikovanja. V spomin so prejeli srebrno hrabrostno svetinja poročnik Karol Mengarelli, poročnik Lovrenc Granzotto, poročnik Aroldo Plessi, poročnik Štefan Uler, poročnik Vincenc Esposito, poročnik Cruciano Orlando, poročnik Pio Arrienti, višji narednik Bernardo La Camera, višji kaporal Alojz Anesini, višji kaporal Natale Cappellini ter pešec Roma Rozzi. Vsi so padli hrabro se borec na polju slave. Zlata hrabrostna svetinja pa je bila podeljena v spomin dr. Ernestu Contru, ki je padel na čelu svojih vojakov na balanskem bojišču.

Ignacija Novaka. Prijela sta Resnika za roko in mu izvila nož. Oboženec je nato brez besede odšel domov, kjer je takoj legel in zaspal.

Farčniku je Resnik prizadejal štiri vponde. Ker ni čutil bolečin in mu ni zelo teka kri, jo ostal kar doma. Proti jutru se mu je stanje poslabšalo. Osem ur po dogodku so ga prepeljali v bolnič, kjer so ga zdravniki takoj pregledali in operirali. Imel je štiri eden do dva centimetra dolge vponde v prsnih koš in v desno ramo zada. Zar prva diagnostika ni ugotovila, da je najvernejši vpond oba deli želodec. Iz zelo majhne luknjice se je izlila želodna vsebina v trebuš, nastopilo pa je vnetje trebušne mrene in Farčnik je 25. junija umrl. Oboženec se je sem javil kvesturi, ki ga je priprala in uvedla preiskavo.

Oboženec je podrobno popisal potek dejanja in vse predhodnih dogodkov. Dejalo je, da se ne čuti krivega, ker se je usoljni pretep izvršil, ko je bi v takem stanju, da se ní zavedal, kaj počenja. Blj je al toliko vinjen ali pa razburjen zaradi ponizanj. Tudi kasneje ni vedel, kaj se je zgodilo in še naslednjega dne so mu drugi povedali, kaj je storil. Mogoče je, da so mu skalili zavest udarci po glavi.

Kot priče so bili zaslanili črkoslikar Ferdinand Peterca, železničar v pokolu Ignacij Novak, elektromontir Mirko Virant, Rudolf Resnik in Blaž Farčnik. Ker je Siraj praznoval dva dni prej svoj god, je obljubil, da bo dal za pičajo. Zmenili so se, da se sestanejo popoldne v Brlicijski gostilni, kar se res zgodi. Ob pol starih so bili vsi zbrani in je vsa družba štela nekaj časa šest oseb, med njimi tudi pokojnikovega brata. Ob balinjanju so se prijetno zabavali in niti najmanjši prepriček ni skallil njihovega razpoloženja.

Ko so se odpriali iz gostilne, so bili vsi dobré volje. Nobeden med njimi ni bil posebno vinjen, zlasti ne tako, da bi se ne zavedel, kaj počenja. Se najbolj se je vino, kakor se je delo, prijelo oboženca Resnika. Eden od družbe se je takoj pri gostilni poslovil, ostali štirje pa so šli paroma proti Farčevi oziroma Ciglerjevi ulici. Oboženec je šel skupaj z Blažem Farčnikom. Naenkrat je Siraj slišal neke ženske, ki so vpile, ker sta se Resnik in Farčnik začela tepti. Oboženec je izpovedal, da ga je Farčnik vprašal, zakaj mu je rekel »parec« in da je potem navali nanj ter ga pored na tla. Ko je Siraj pritekel, da bi ju ločil, je Farčnik vlekel oboženca, ki je ležal pod njim, za lase in ga tepel. Siraju je res uspelo ločiti ju. Da bi si ne skočila spet v lase, je posjal Resnika naprej, sam pa je šel s Farčnikom. Kmalu sta Resnika prehitela in se ustavila na oglu Predovičeve ulice, kjer se je Siraj poslavljal. Resnik je prišel zopet mimo in Farčnik mu je rekel: »Sose, pocakaj, bova sta skupaj domov. Res sta se odpriali skupaj in v Ciglerjevi ulici sta se znova stekla. Zopet je bil Resnik tisti, ki jih je dobil.

To je moža najbrž globoko prizadelo in sklenil je, da se bo maščeval. Ko je doma povečerjal, je vzel v kuhinji nož in na materino vprašanje, zakaj ga jemlje, je dejal: »Nocoj bom enega zakali. Mati je bila prepričana, da se sin Sal. Žal se ni. Farčnik, ki je stanaval v sosednjem hiši, se je med tem, kakor vsak večer že pogovarjal na dvorišču s sostanovalcem Ferdinandom Peterom. Kakor tolkokrat prej je prišel k njima preko plotu tudi Resnik in nobedeni nikoli nislil, da ima kakšne zle namene.

Nekaj minut so se vsi mirno pogovarjali. Ko pa je Resnik prosil Farčnika za cigaretto, mu je ta odvrnil, da ni trafikantinja in ne bira. Oboženec mu je nato dejal, da je svinja, ker ga najprej pretepa, nato mu pa še cigarete noče dati. Farčnik ga je pozval, naj ponovi žaljivko še enkrat, če se upa. Resnik se je nekaj časa obotavil, nato pa je le ponovil. Farčnik ga je udaril z roko po obrazu in tako se je začel usoden pretep. Peterca se je oistrani, ker je misil, da bosta že sama opravila med seboj, kar imata opraviti. Ko pa je zagnedel, da se je v oboženčevi roki zasvetil nož, je poklical na pomoč upokojenega železničarja

Po kratkem posvetovanju je predsednik razglasil sodbo, s katero je spoznal Rudolfa Resnika, elektromontir Mirko Virant, Rudolf Resnik in Blaž Farčnik. Ker je Siraj praznoval dva dni prej svoj god, je obljubil, da bo dal za pičajo. Zmenili so se, da se sestanejo popoldne v Brlicijski gostilni, kar se res zgodi. Ob pol starih so bili vsi zbrani in je vsa družba štela nekaj časa šest oseb, med njimi tudi pokojnikovega brata. Ob balinjanju so se prijetno zabavali in niti najmanjši prepriček ni skallil njihovega razpoloženja.

Ko so se odpriali iz gostilne, so bili vsi dobré volje. Nobeden med njimi ni bil posebno vinjen, zlasti ne tako, da bi se ne zavedel, kaj počenja. Se najbolj se je vino, kakor se je delo, prijelo oboženca Resnika. Eden od družbe se je takoj pri gostilni poslovil, ostali štirje pa so šli paroma proti Farčevi oziroma Ciglerjevi ulici. Oboženec je šel skupaj z Blažem Farčnikom. Naenkrat je Siraj slišal neke ženske, ki so vpile, ker sta se Resnik in Farčnik začela tepti. Oboženec je izpovedal, da ga je Farčnik vprašal, zakaj mu je rekel »parec« in da je potem navali nanj ter ga pored na tla. Ko je Siraj pritekel, da bi ju ločil, je Farčnik vlekel oboženca, ki je ležal pod njim, za lase in ga tepel. Siraju je res uspelo ločiti ju. Da bi si ne skočila spet v lase, je posjal Resnika naprej, sam pa je šel s Farčnikom. Kmalu sta Resnika prehitela in se ustavila na oglu Predovičeve ulice, kjer se je Siraj poslavljal. Resnik je prišel zopet mimo in Farčnik mu je rekel: »Sose, pocakaj, bova sta skupaj domov. Res sta se odpriali skupaj in v Ciglerjevi ulici sta se znova stekla. Zopet je bil Resnik tisti, ki jih je dobil.

To je moža najbrž globoko prizadelo in sklenil je, da se bo maščeval. Ko je doma povečerjal, je vzel v kuhinji nož in na materino vprašanje, zakaj ga jemlje, je dejal: »Nocoj bom enega zakali. Mati je bila prepričana, da se sin Sal. Žal se ni. Farčnik, ki je stanaval v sosednjem hiši, se je med tem, kakor vsak večer že pogovarjal na dvorišču s sostanovalcem Ferdinandom Peterom. Kakor tolkokrat prej je prišel k njima preko plotu tudi Resnik in nobedeni nikoli nislil, da ima kakšne zle namene.

Zagovornica je najprej ugotovila, da je smrt predvsem posledica prepoznega prevoza Farčnika v bolnič in po napačno diagozno. Obe dejstvi se ne moreta pripisati v škodo oboženca. V ostalem je dokazovala, da je treba verjeti njegovemu zagovoru in upoštevati vse razbremenjevanje okoliščine, saj je nenavadno, da bi prijatelj hotel prijatelja umoriti. Prosila je sodnik, naj vse pravilno ocenijo in izrečijo.

Po kratkem posvetovanju je predsednik razglasil sodbo, s katero je spoznal Rudolfa Resnika, elektromontir Mirko Virant, Rudolf Resnik in Blaž Farčnik. Ker je Siraj praznoval dva dni prej svoj god, je obljubil, da bo dal za pičajo. Zmenili so se, da se sestanejo popoldne v Brlicijski gostilni, kar se res zgodi. Ob pol starih so bili vsi zbrani in je vsa družba štela nekaj časa šest oseb, med njimi tudi pokojnikovega brata. Ob balinjanju so se prijetno zabavali in niti najmanjši prepriček ni skallil njihovega razpoloženja.

Ko so se odpriali iz gostilne, so bili vsi dobré volje. Nobeden med njimi ni bil posebno vinjen, zlasti ne tako, da bi se ne zavedel, kaj počenja. Se najbolj se je vino, kakor se je delo, prijelo oboženca Resnika. Eden od družbe se je takoj pri gostilni poslovil, ostali štirje pa so šli paroma proti Farčevi oziroma Ciglerjevi ulici. Oboženec je šel skupaj z Blažem Farčnikom. Naenkrat je Siraj slišal neke ženske, ki so vpile, ker sta se Resnik in Farčnik začela tepti. Oboženec je izpovedal, da ga je Farčnik vprašal, zakaj mu je rekel »parec« in da je potem navali nanj ter ga pored na tla. Ko je Siraj pritekel, da bi ju ločil, je Farčnik vlekel oboženca, ki je ležal pod njim, za lase in ga tepel. Siraju je res uspelo ločiti ju. Da bi si ne skočila spet v lase, je posjal Resnika naprej, sam pa je šel s Farčnikom. Kmalu sta Resnika prehitela in se ustavila na oglu Predovičeve ulice, kjer se je Siraj poslavljal. Resnik je prišel zopet mimo in Farčnik mu je rekel: »Sose, pocakaj, bova sta skupaj domov. Res sta se odpriali skupaj in v Ciglerjevi ulici sta se znova stekla. Zopet je bil Resnik tisti, ki jih je dobil.

To je moža najbrž globoko prizadelo in sklenil je, da se bo maščeval. Ko je doma povečerjal, je vzel v kuhinji nož in na materino vprašanje, zakaj ga jemlje, je dejal: »Nocoj bom enega zakali. Mati je bila prepričana, da se sin Sal. Žal se ni. Farčnik, ki je stanaval v sosednjem hiši, se je med tem, kakor vsak večer že pogovarjal na dvorišču s sostanovalcem Ferdinandom Peterom. Kakor tolkokrat prej je prišel k njima preko plotu tudi Resnik in nobedeni nikoli nislil, da ima kakšne zle namene.

Zagovornica je najprej ugotovila, da je smrt predvsem posledica prepoznega prevoza Farčnika v bolnič in po napačno diagozno. Obe dejstvi se ne moreta pripisati v škodo oboženca. V ostalem je dokazovala, da je treba verjeti njegovemu zagovoru in upoštevati vse razbremenjevanje okoliščine, saj je nenavadno, da bi prijatelj hotel prijatelja umoriti. Prosila je sodnik, naj vse pravilno ocenijo in izrečijo.

Po kratkem posvetovanju je predsednik razglasil sodbo, s katero je spoznal Rudolfa Resnika, elektromontir Mirko Virant, Rudolf Resnik in Blaž Farčnik. Ker je Siraj praznoval dva dni prej svoj god, je obljubil, da bo dal za pičajo. Zmenili so se, da se sestanejo popoldne v Brlicijski gostilni, kar se res zgodi. Ob pol starih so bili vsi zbrani in je vsa družba štela nekaj časa šest oseb, med njimi tudi pokojnikovega brata. Ob balinjanju so se prijetno zabavali in niti najmanjši prepriček ni skallil njihovega razpoloženja.

Ko so se odpriali iz gostilne, so bili vsi dobré volje. Nobeden med njimi ni bil posebno vinjen, zlasti ne tako, da bi se ne zavedel, kaj počenja. Se najbolj se je vino, kakor se je delo, prijelo oboženca Resnika. Eden od družbe se je takoj pri gostilni poslovil, ostali štirje pa so šli paroma proti Farčevi oziroma Ciglerjevi ulici. Oboženec je šel skupaj z Blažem Farčnikom. Naenkrat je Siraj slišal neke ženske, ki so vpile, ker sta se Resnik in Farčnik začela tepti. Oboženec je izpovedal, da ga je Farčnik vprašal, zakaj mu je rekel »parec« in da je potem navali nanj ter ga pored na tla. Ko je Siraj pritekel, da bi ju ločil, je Farčnik vlekel oboženca, ki je ležal pod njim, za lase in ga tepel. Siraju je res uspelo ločiti ju. Da bi si ne skočila spet v lase, je posjal Resnika naprej, sam pa je šel s Farčnikom. Kmalu sta Resnika prehitela in se ustavila na oglu Predovičeve ulice, kjer se je Siraj poslavljal. Resnik je prišel zopet mimo in Farčnik mu je rekel: »Sose, pocakaj, bova sta skupaj domov. Res sta se odpriali skupaj in v Ciglerjevi ulici sta

Makrokemija, triumf napredka sodobne kemije

Nekatere ogljikove spojine se ob določenih pogojih in z oddajo energije spremnijo, ne da bi se spremenili sestavni deli — Kaj je polimerizacija in polikondenzacija?

Če se bavimo s kemijo in začnemo svoj studij pri »organiski«, to je pri kemiji naravnih prirode, neživih snovi, izgreda najprej vse zelo pristopno. Zvemo na primer, da se neka snov sestoji iz toliko in toliko delcev ene in toliko in toliko delcev druge substance. To izrazimo jasno z vsemi formulo. Tako napišemo na primer CO_2 , in vemo, da se spojita prostorni del ogljika in dva prostorna dela kisika v molekuli ogljikevega dioksida. Če se tem bavimo še naprej s kemijo ogljikovih spojin, to je z »organisko« kemijo, izglede sicer precej drugačno. Kmalu spoznamo, da — malo nenavadno izraženo — eno in isto nismo eno in isto. Še disanide pišemo na primer formulo $\text{C}_2\text{H}_2\text{O}_2$; ta nam pa lahko predstavlja sladkor, mlečni sladkor ali pa tudi trstni sladkor. Če se nato bavimo še s polisaharidi, najdemo zanje formulo ($\text{C}_6\text{H}_{10}\text{O}_5$) n, to se pravi, vsaka molekula vsebuje spojino ($\text{C}_6\text{H}_{10}\text{O}_5$) n. Po okloščinah imamo lahko opravka bodisi s skrbom bodisi s celulozo. Z vstopno formulo torej ne pridejo daleč in celo, če si predocimo struktorno formulo, nismo mnogo na boljšem.

Verižno spajanje majhnih molekul

Toda prav v takih kupičenjih številnih molekul, v verižnih spajanjih, v povezljnosti je za kemiko prava naloga, če hoče razkriti zvijače in skrivnosti narave. Večina snovi, ki bi jih radi izdelali umetno, za katerih sinteze stremimo, sestoji iz takih spojitev majhnih molekul po vstopni formuli v molekule velikanke, katerih struktura je mnogokratnik vstopne formule. Pri tem ni odločilno število spojenih majhnih molekul, temveč tudi vrsta in način, kako se to spajanje vrši.

Vzmemimo za primer visoko, surovino za znano umetno svilo. Nastane kot vočna raztopina z učinkovanjem močnega luga na celulozo po obdelovanju z žvepljivim. Če ta spojina dalj časa stoji, tedaj »zori«. Molekula vsebuje vedno manj določenih delcev in vedno več celuloze. Končno ne nastane homogenata, ma za rezivinaste konsistense. Kaj se je pri tem zgodilo? Imeli smo vendar snov natančno določene vrste, sedaj pa smo doobili nekaj popolnoma drugega?

V takih primerih gre za takojmenovano polimerizacijo oziroma polikondenzacijo, ki so jo šele v zadnjem času natančnejše preiskali in so pred vsem važna dela prof. H. Staudingerja. Temu pripisujejo tako rečo ustanovitev nove panoge kemije, tako imenovane makrokemije. Znatno število organskih, to se pravi ogljik vsebujočih spojin, preide po določenih pogojih in z oddajo energije z lahkotjo v velenomekularne spojine. Zveza med ogljikovimi C atomi je medsebojno trdna, kisikovi O atomi pa kažejo stremljene vstopavosti med atomi C mostove in tako nastanejo s spajanjem mnogih »osnovnih molekul« makromolekularnega stanja, velenomekule.

Pri tem moramo osto razlikovati dva različna procesa:

Pomerizacijo, pri kateri se združijo nenaslene molekule ob ohranitvi svoje sestave v nasičene velenomekule (ali vsaj močneje nasičene), in polikondenzacijo, pri kateri se spojita dve skupini ob izstopu ene snovi (na primer vode H_2O).

Pomerizacija

Pomerizacija daje v splošnem višje molekularne rezulante kakor polikondenzacija. Njen učinek izhaja večinoma iz verižnih reakcij, ki potekajo preko vmesnih stopenj, pri čemer še natančno reakcijsko sposobna tvorba. Nato se izvrši neke vrste »rastni proces«, pri čemer se ne prestano kopijojo poedine molekule (monomere). Končno se sklenjene verige prekinijo. Vse je podobno gotovim procesom, ki jih opazujemo v naravi v življenju nižjih živalskih in rastlinskih vrst. Razvoj se bliža že določenim življenjskim procesom.

Pomerizacija je mogoče pospešiti z dodatki določenih snovi. Te možnosti ne smemo zamenjati s katalizo. Medtem ko gre pri katalizi za »sklenitev zakona«, pri katerem ostane »poročni urad« (katalizator) popularna neprizad, je pri pomerizaciji dodana snov vsebovana v reakcijskem produktu. Predstavlja torej prej ustanovitelja nove družbe, ki sam

sodeluje pri njeni ustanovitvi. Način sodelovanja oziroma vstopa je različen.

Spojne snovi in spojni strupi

Slično kakor pri katalizi spojne snovi pospešujejo reakcijo, spojni strupi pa jo zavlačujejo ali onemogočijo, so tudi pri polimerizaciji snovi, ki učinkujejo kot inhibitorji (preprečevalci), ker prekinje reakcijsko verigo. Pri tem se izražajo in se z reakcijsko sposobnim koncem verige spojijo. Taka snov je na primer hidrokarbon, pri katerem prekine verigo lahko izločujejoči se kinon.

Polimerizacija je torej proces, pri katerem se spojajo spojne nizje molekularne teže prostovoljno v večje združke odstotno natančno iste sestave s tvorbijo velikih molekul. Ta proces je »rogote uravnavati z ravnanjem podobno kakor pri katalizatorjih, z inhibitorji oziroma stabilizatorji je zaustavljiv. Mogoče je natančno tudi vplivati tako, da dobimo samo začeleno določeno srednjo velikost molekul. Pri tem razločujemo skupinsko polimerizacijo, pri kateri se polimeriza izhodni produkt, topilno polimerizacijo, pri kateri delamo z rastopino, in emulzrajško polimerizacijo, pri kateri preobražujemo majhne molekule v emulzijski obliki.

Enako kakor valence pri atomih so valence pri polimerizaciji tudi tri različnosti nizje valence verige. Tvorbe velenomekule nastopajo lahko kot dolge verige ali pa v obliki mreže. Zelo važno je zato, vedeni, ali so glavne valence verige ravne, razščene v obliki vej ali tvorjene v obliki mreže, ali so sistemično ali ne-sistemično razvrščene.

Mrežne verige

Mrežna oblika verig je namreč odločilna za fizikalna svojstva nastalih polimerizatov, med katerimi postajajo »umetne snovi« vsak dan pomembnejše, številnejše in razširjenejše. Ze ena sama združitev prepreči zdrav verig, tako da je mogoča le njihova izraba. Makromolekule tvorjene v obliki gostih mrež so zato ne-topljive in nerazkrojljive. Spomnimo se pri tem na bakelit, umetno smolo iz resin na formaldehidi, ki ga je mogoče napraviti v treh oblikah: kot obliku A je notopljiv, razkrojljiv in lepljiv; kot obliku B je netopljiv, vendar v raznih tekočinah je razkrojljiv, in kot obliku C je netopljiv in komaj se kemično občutljiv, tako da ga je mogoče le še upeljeti.

Sintetični kavčuk

Pri sintetičnem kavčku gre za emulzijski polimerizat iz butadijev in njegovih derivatov. Z vulkanizacijo se stavlja v njem stopnja zamrženosti, ker nastanejo zvepleni mostovi. Čisti polistirol v verižni teži je tekoč in razkrojljiv. Z dodatkom divinilbenzola postane razkrojljiv. Dodata snov spoji 50.000 molekul stirola.

Tako moremo danes na podlagi teh dejstev naše organske spojine, od katerih jih je bilo dobesedno že okoli 500.000, deliti na mikromolekulare in makromolekulare. Molekularna teža mikromolekularnih je po velikosti pod 10.000, število eno molekulo tvorečih atomov pa pod 1000. Mikromolekulare spojine dajo normalne razkroje in so predstavljene kot entotne snovi. Makromolekularni pa jih prevladujejo in so za nas daleko važnejše. Njihova molekularna teža je daleč nad 10.000. Število eno molekulu tvorečih atomov lahko porase od 1000 do 100.000, da celo do 1 milijona.

Z gotovostjo so bile že dokazane milijonske molekularne teže. Navzgor je torej rast skorje neomejena. Take snovi ni mogoče več prav raztopliti, ker so njihove molekule zato prevelike. Dajejo le še koloidalne raztopine, ki se ne dajo več dialisirati. Moramo jih filtrirati in membrano.

20.000.000 molekularna teža

Prav visoke teže delcev tvorijo največje težavo pri odgovoru na vprašanje o gradnji na primer beljakovin. Ugotovili so na primer za hemocianin vrednost od 6.7 milijonov, za virusne proteine celo do 20 milijonov. Kako važna je tudi zunanja oblika molekul za lastnosti snovi, se kaže pri polisaharidih: celulozi, škrubu in glikogenu. Vse tri sestoste iz glukoze,

sodeluje pri njeni ustanovitvi. Način sodelovanja oziroma vstopa je različen.

Spojne snovi in spojni strupi

Slično kakor pri katalizi spojne snovi pospešujejo reakcijo, spojni strupi pa jo zavlačujejo ali onemogočijo, so tudi pri polimerizaciji snovi, ki učinkujejo kot inhibitorji (preprečevalci), ker prekinje reakcijsko verigo. Pri tem se izražajo in se z reakcijsko sposobnim koncem verige spojijo. Taka snov je na primer hidrokarbon, pri katerem prekine verigo lahko izločujejoči se kinon.

Kakor pa določiti, ali gre za linearne ali sferične? Viskozitetu, to je vlačnost raztopin pri toku določa oblika molekula tako močno, da je po Staudingerju pri velenomekulinah viskozitetno število v sorazmerju s polimerizacijsko stopnjo. Pri polimerizaciji in polikondenzaciji lahko torej obliko molekule raziskujemo po viskozitetu. Za določitev molekularne teže pa služijo še druge metode, kakor osmotične preiskave in meritve z ultracentrifugami, pri čemer je osmotična različica v obliku molekula so napotile prof. Staudingerja, da je uvedel pojme linearne in sferične koloidov.

Kakor pa določiti, ali gre za linearne ali sferične? Viskozitetu, to je vlačnost raztopin pri toku določa obliku molekula tako močno, da je po Staudingerju pri velenomekulinah viskozitetno število v sorazmerju s polimerizacijsko stopnjo. Pri polimerizaciji in polikondenzaciji lahko torej obliko molekule raziskujemo po viskozitetu. Za določitev molekularne teže pa služijo še druge metode, kakor osmotične preiskave in meritve z ultracentrifugami, pri čemer je osmotična različica v obliku molekula so napotile prof. Staudingerja, da je uvedel pojme linearne in sferične koloidov.

Kakor pa določiti, ali gre za linearne ali sferične? Viskozitetu, to je vlačnost raztopin pri toku določa obliku molekula tako močno, da je po Staudingerju pri velenomekulinah viskozitetno število v sorazmerju s polimerizacijsko stopnjo. Pri polimerizaciji in polikondenzaciji lahko torej obliko molekule raziskujemo po viskozitetu. Za določitev molekularne teže pa služijo še druge metode, kakor osmotične preiskave in meritve z ultracentrifugami, pri čemer je osmotična različica v obliku molekula so napotile prof. Staudingerja, da je uvedel pojme linearne in sferične koloidov.

Kakor pa določiti, ali gre za linearne ali sferične? Viskozitetu, to je vlačnost raztopin pri toku določa obliku molekula tako močno, da je po Staudingerju pri velenomekulinah viskozitetno število v sorazmerju s polimerizacijsko stopnjo. Pri polimerizaciji in polikondenzaciji lahko torej obliko molekule raziskujemo po viskozitetu. Za določitev molekularne teže pa služijo še druge metode, kakor osmotične preiskave in meritve z ultracentrifugami, pri čemer je osmotična različica v obliku molekula so napotile prof. Staudingerja, da je uvedel pojme linearne in sferične koloidov.

Kakor pa določiti, ali gre za linearne ali sferične? Viskozitetu, to je vlačnost raztopin pri toku določa obliku molekula tako močno, da je po Staudingerju pri velenomekulinah viskozitetno število v sorazmerju s polimerizacijsko stopnjo. Pri polimerizaciji in polikondenzaciji lahko torej obliko molekule raziskujemo po viskozitetu. Za določitev molekularne teže pa služijo še druge metode, kakor osmotične preiskave in meritve z ultracentrifugami, pri čemer je osmotična različica v obliku molekula so napotile prof. Staudingerja, da je uvedel pojme linearne in sferične koloidov.

Kakor pa določiti, ali gre za linearne ali sferične? Viskozitetu, to je vlačnost raztopin pri toku določa obliku molekula tako močno, da je po Staudingerju pri velenomekulinah viskozitetno število v sorazmerju s polimerizacijsko stopnjo. Pri polimerizaciji in polikondenzaciji lahko torej obliko molekule raziskujemo po viskozitetu. Za določitev molekularne teže pa služijo še druge metode, kakor osmotične preiskave in meritve z ultracentrifugami, pri čemer je osmotična različica v obliku molekula so napotile prof. Staudingerja, da je uvedel pojme linearne in sferične koloidov.

Kakor pa določiti, ali gre za linearne ali sferične? Viskozitetu, to je vlačnost raztopin pri toku določa obliku molekula tako močno, da je po Staudingerju pri velenomekulinah viskozitetno število v sorazmerju s polimerizacijsko stopnjo. Pri polimerizaciji in polikondenzaciji lahko torej obliko molekule raziskujemo po viskozitetu. Za določitev molekularne teže pa služijo še druge metode, kakor osmotične preiskave in meritve z ultracentrifugami, pri čemer je osmotična različica v obliku molekula so napotile prof. Staudingerja, da je uvedel pojme linearne in sferične koloidov.

Kakor pa določiti, ali gre za linearne ali sferične? Viskozitetu, to je vlačnost raztopin pri toku določa obliku molekula tako močno, da je po Staudingerju pri velenomekulinah viskozitetno število v sorazmerju s polimerizacijsko stopnjo. Pri polimerizaciji in polikondenzaciji lahko torej obliko molekule raziskujemo po viskozitetu. Za določitev molekularne teže pa služijo še druge metode, kakor osmotične preiskave in meritve z ultracentrifugami, pri čemer je osmotična različica v obliku molekula so napotile prof. Staudingerja, da je uvedel pojme linearne in sferične koloidov.

Kakor pa določiti, ali gre za linearne ali sferične? Viskozitetu, to je vlačnost raztopin pri toku določa obliku molekula tako močno, da je po Staudingerju pri velenomekulinah viskozitetno število v sorazmerju s polimerizacijsko stopnjo. Pri polimerizaciji in polikondenzaciji lahko torej obliko molekule raziskujemo po viskozitetu. Za določitev molekularne teže pa služijo še druge metode, kakor osmotične preiskave in meritve z ultracentrifugami, pri čemer je osmotična različica v obliku molekula so napotile prof. Staudingerja, da je uvedel pojme linearne in sferične koloidov.

Kakor pa določiti, ali gre za linearne ali sferične? Viskozitetu, to je vlačnost raztopin pri toku določa obliku molekula tako močno, da je po Staudingerju pri velenomekulinah viskozitetno število v sorazmerju s polimerizacijsko stopnjo. Pri polimerizaciji in polikondenzaciji lahko torej obliko molekule raziskujemo po viskozitetu. Za določitev molekularne teže pa služijo še druge metode, kakor osmotične preiskave in meritve z ultracentrifugami, pri čemer je osmotična različica v obliku molekula so napotile prof. Staudingerja, da je uvedel pojme linearne in sferične koloidov.

Kakor pa določiti, ali gre za linearne ali sferične? Viskozitetu, to je vlačnost raztopin pri toku določa obliku molekula tako močno, da je po Staudingerju pri velenomekulinah viskozitetno število v sorazmerju s polimerizacijsko stopnjo. Pri polimerizaciji in polikondenzaciji lahko torej obliko molekule raziskujemo po viskozitetu. Za določitev molekularne teže pa služijo še druge metode, kakor osmotične preiskave in meritve z ultracentrifugami, pri čemer je osmotična različica v obliku molekula so napotile prof. Staudingerja, da je uvedel pojme linearne in sferične koloidov.

Kakor pa določiti, ali gre za linearne ali sferične? Viskozitetu, to je vlačnost raztopin pri toku določa obliku molekula tako močno, da je po Staudingerju pri velenomekulinah viskozitetno število v sorazmerju s polimerizacijsko stopnjo. Pri polimerizaciji in polikondenzaciji lahko torej obliko molekule raziskujemo po viskozitetu. Za določitev molekularne teže pa služijo še druge metode, kakor osmotične preiskave in meritve z ultracentrifugami, pri čemer je osmotična različica v obliku molekula so napotile prof. Staudingerja, da je uvedel pojme linearne in sferične koloidov.

Kakor pa določiti, ali gre za linearne ali sferične? Viskozitetu, to je vlačnost raztopin pri toku določa obliku molekula tako močno, da je po Staudingerju pri velenomekulinah viskozitetno število v sorazmerju s polimerizacijsko stopnjo. Pri polimerizaciji in polikondenzaciji lahko torej obliko molekule raziskujemo po viskozitetu. Za določitev molekularne teže pa služijo še druge metode, kakor osmotične preiskave in meritve z ultracentrifugami, pri čemer je osmotična različica v obliku molekula so napotile prof. Staudingerja, da je uvedel pojme linearne in sferične koloidov.

Kakor pa določiti, ali gre za linearne ali sferične? Viskozitetu, to je vlačnost raztopin pri toku določa obliku molekula tako močno, da je po Staudingerju pri velenomekulinah viskozitetno število v sorazmerju s polimerizacijsko stopnjo. Pri polimerizaciji in polikondenzaciji lahko torej obliko molekule raziskujemo po viskozitetu. Za določitev molekularne teže pa služijo še druge metode, kakor osmotične preiskave in meritve z ultracentrifugami, pri čemer je osmotična različica v obliku molekula so napotile prof. Staudingerja, da je uvedel pojme linearne in sferične koloidov.